

ສາລະບານ

ມະຕິຕົກລົງ.....	3
ລັດຖະດຳລັດ	4
ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ.....	5
ໝວດທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ	5
ມາດຕາ 1. ຫນ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	5
ມາດຕາ 2. ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	5
ມາດຕາ 3. ແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ອ່າງຮັບນ້ຳ	5
ມາດຕາ 4. ກຳມະສິດກ່ຽວກັບ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	6
ມາດຕາ 5. ການລົງເສີມ, ການພັດທະນາ, ການປົກປັກຮັກສານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	6
ມາດຕາ 6. ຫຼັກການພື້ນຖານການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	6
ມາດຕາ 7. ພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	6
ໝວດທີ II ການສຳຫລວດ, ການຂຶ້ນບັນຊີ ແລະ ການກຳນົດປະເພດແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ອ່າງຮັບນ້ຳ	6
ມາດຕາ 8. ການສຳຫລວດ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີ	6
ມາດຕາ 9. ການກຳນົດປະເພດແຫຼ່ງນ້ຳ	7
ມາດຕາ 10. ປະເພດອ່າງຮັບນ້ຳ	7
ມາດຕາ 11. ການຈັດສັນແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ອ່າງຮັບນ້ຳ	7
ມາດຕາ 12. ການກຳນົດການແບ່ງປັນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	8
ໝວດທີ III ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	8
ມາດຕາ 13. ເບົ້າຫມາຍຂອງການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	8
ມາດຕາ 14. ສິດໃນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	8
ມາດຕາ 15. ການນຳໃຊ້ຂະໜາດນ້ອຍ	8
ມາດຕາ 16. ການນຳໃຊ້ຂະໜາດກາງ	9
ມາດຕາ 17. ການນຳໃຊ້ຂະໜາດໃຫຍ່	9
ມາດຕາ 18. ການນຳໃຊ້ແຕ່ລະປະເພດ	9
ມາດຕາ 19. ການຄຸ້ມຄອງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	10
ໝວດທີ IV ການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ກົດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳ	10
ມາດຕາ 20. ກົດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳ	10
ມາດຕາ 21. ການດຳເນີນກົດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳ	10
ມາດຕາ 22. ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງກົດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳ	10
ມາດຕາ 23. ການຄຸ້ມຄອງກົດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳ	11
ມາດຕາ 24. ຫຼີນປະກອບສ່ວນ ໃນການປົກປັກຮັກສາ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	11
ມາດຕາ 25. ການລົງເສີມການປົກປັກຮັກສາ ການພັດທະນາຕົ້ນກຳເນີດຂອງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ພະລັງງານໄຟຟ້າ	11

ມາດຕາ 26. ການສົ່ງເສີມໃຫ້ປະຊາຊົນສ້າງອ່າງເກັບນ້ຳ	11
ມາດຕາ 27. ການອວ່າຍ,ແຍກຫລືປ່ຽນທາງໄຫຼຂອງນ້ຳ	12
ມາດຕາ 28. ການໂຍກຍ້າຍປະຊາຊົນ	12
ໝວດທີ V ການປົກປັກຮັກສານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	12
ມາດຕາ 29. ການປົກປັກຮັກສານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	12
ມາດຕາ 30. ເຂດປ້ອງກັນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	12
ມາດຕາ 31. ການເກືອດຫ້າມ	13
ມາດຕາ 32. ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນ້ຳ	13
ໝວດທີ VI ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ	13
ມາດຕາ 33. ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ	13
ມາດຕາ 34. ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບຕາມທຳມະຊາດ	14
ມາດຕາ 35. ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບຕາມກົດໝາຍ	14
ມາດຕາ 36. ສິດຂອງຜູ້ຄອບຄອງ ຫລື ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງທີ່ດິນ ທີ່ເປັນທາງຜ່ານຂອງນ້ຳ	14
ມາດຕາ 37. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ	14
ມາດຕາ 38. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ	15
ໝວດທີ VII ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ການຕ້ານຜົນຮ້າຍຈາກນ້ຳ	15
ມາດຕາ 39. ຜົນເສຍຫາຍຈາກນ້ຳ	15
ມາດຕາ 40. ການຕ້ານໄພນ້ຳຖ້ວມ	15
ມາດຕາ 41. ການກັ້ນ ແລະ ຕ້ານໄພເຊາະເຈື່ອນ	15
ມາດຕາ 42. ການປ້ອງກັນນ້ຳເບື້ອນ ແລະ ນ້ຳເສຍຄຸນ	16
ມາດຕາ 43. ການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ	16
ໝວດທີ VIII ການຮ່ວມມືສາກົນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້,	17
ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ,ພັດທະນານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ	17
ມາດຕາ 44. ການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ລະຫວ່າງປະເທດ	17
ມາດຕາ 45. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ລະຫວ່າງປະເທດ	17
ໝວດທີ IX ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	17
ມາດຕາ 46. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ	17
ມາດຕາ 47. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	17
ໝວດທີ X ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ	18
ມາດຕາ 48. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	18
ມາດຕາ 49. ຜົນສັກສິດ	18

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 05/ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນ້ຳ.

- ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນແລະ ມາດຕາ 2 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;

- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງທ່ານ ຄຳອ້ວນ ບຸບຜາ ລັດຖະມົນຕີ ວ່າການກະຊວງ ຍຸຕິທຳ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ພາຍຫລັງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນ້ຳ; ກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 9 ສະໄໝສາມັນຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ III ໃນວາລະປະຊຸມຕອນປ່າຍຂອງວັນສຸກ, ວັນທີ 11 ຕຸລາ 1996

ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນ້ຳ ດ້ວຍຄະແນນສຽງຢ່າງເປັນເອກະສັນ.

ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 ຕຸລາ 1996

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະໜາມ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ເລກທີ 126 ສປປ

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນ້ຳ
ແລະຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນ້ຳ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວໝວດທີ V ມາດຕາ 53, ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມມະຕິກົດລະບຽບຂອງກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 9 ສະໄໝສາມັນ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ III ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນ້ຳ ສະບັບເລກທີ 005 ລົງວັນທີ 11 ຕຸລາ 1996;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 08 / ຄປຈ, ລົງວັນທີ 16 ຕຸລາ 1996.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

- ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນ້ຳ.
- ມາດຕາ 2: ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 2 ພະຈິກ 1996

ປະທານປະເທດ

ໜູຮັກ ພູມສະຫວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 02-96

ວັນທີ 11/10/1996.

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ

ໝວດທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຫນ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຊຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້, ພັດທະນານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ແນໃສ່ປົກປັກຮັກສາ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ໃຫ້ຄົງຕົວຕະຫລອດໄປ ທັງຮັບປະກັນປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບເພື່ອຕອບສະໜອງ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທາງດ້ານຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ສິ່ງເສີມກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ອຸດສາຫະກຳ, ພັດທະນາເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ທັງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 2. ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ

ນ້ຳແມ່ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຊະນິດໜຶ່ງທີ່ເປັນທາດແຫລວ ຊຶ່ງແມ່ນຊັບພະຍາກອນຕົ້ນຕໍ ແລະ ພື້ນຖານກ່ວາໝູ່ ໃນບັນດາຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ.

ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ແມ່ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ຫລື ບໍ່ມີຊີວິດ ຢູ່ໃນນ້ຳ ຫລື ໃນແຫຼ່ງນ້ຳ ເຊັ່ນ: ພືດ, ສັດນ້ຳ, ຫີນ, ຫີນແຮ່, ຊາຍ, ຕົມ, ແຮ່ທາດ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3. ແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ອ່າງຮັບນ້ຳ

ແຫຼ່ງນ້ຳ ແມ່ນສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ມີການເຕົ້າໂຮມ, ອາໄສ, ພັກຜ່ອນ ຫລື ເຄື່ອນໄຫຼແບບຖາວອນ ຫລື ຊົ່ວຄາວຂອງນ້ຳທຳມະຊາດ. ແຫຼ່ງນ້ຳມີຢູ່ເທິງຫນ້າດິນ, ໃຕ້ດິນ ແລະ ໃນອາກາດ.

ແຫຼ່ງນ້ຳຫນ້າດິນ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ຢູ່ເທິງຫນ້າດິນ ຊຶ່ງເປັນສາຍຍາວຕິດຕໍ່ກັນ, ເປັນຈຸດ ເຊັ່ນ: ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍ, ໜອງ, ຄອງ, ບຶງ, ທາມ, ເບືອມ, ນ້ຳອອກບໍ່ເປັນຕົ້ນ.

ແຫຼ່ງນ້ຳໃຕ້ດິນ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ຢູ່ພື້ນດິນເປັນຊັ້ນ, ເປັນຜັງ, ເປັນສາຍ ຫລື ປົນກັນກັບ ເນື້ອດິນ.

ແຫຼ່ງນໍ້າອາກາດ ແມ່ນແຫຼ່ງນໍ້າທີ່ຢູ່ໃນອາກາດ ທີ່ມີສະພາບເປັນອາຍ ຫລື ເປັນເມັດນ້ອຍໆ ໂຮມກັນຢູ່ເຊັ່ນ: ໝອກ, ເມກ, ຝົນ, ໝາກເຫັບ.

ອ່າງຮັບນໍ້າ ແມ່ນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນ ແລະ ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ທຸກຕອນ ຕັ້ງແຕ່ຍອດນໍ້າ ຈົນຮອດ ປາກນໍ້າ ບ່ອນທີ່ມີສັນປັນນໍ້າ ແລະ ບ່ອນທີ່ເຮັດໃຫ້ເມັດຝົນທີ່ຕົກລົງມາ ໄຫຼໂຮມກັນເຂົ້າເປັນລະບົບ ແຫຼ່ງນໍ້າ.

ມາດຕາ 4. ກຳມະສິດກ່ຽວກັບ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ແມ່ນກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງລັດເປັນ ຕົວແທນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳນົດການແບ່ງປັນ ໃຫ້ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຊົມໃຊ້ຢ່າງທີ່ວ່າເຖິງ ແລະ ສົມເຫດສົມຜົນ. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງຈະມີສິດຄອບຄອງນໍ້າໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະ ຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າເຂົ້າໃນກິດຈະການໃດໜຶ່ງໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການທີ່ມີສິດ ຫນ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວເທົ່ານັ້ນ ຍົກເວັ້ນການນຳໃຊ້ຂະໜາດນ້ອຍ ຕາມທີ່ກົດຫມາຍສະບັບນີ້ໄດ້ກຳ ນົດໄວ້.

ມາດຕາ 5. ການສົ່ງເສີມ, ການພັດທະນາ, ການປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ລັດຖະບານສົ່ງເສີມການພັດທະນາ, ການຂຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້, ອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ລວມທັງການ ສະກັດກັ້ນຜົນຮ້າຍຈາກນໍ້າ ແລະ ທຸກການກະທຳທີ່ຈະ ເຮັດໃຫ້ນໍ້າປົກແຫ້ງ.

ມາດຕາ 6. ຫຼັກການພື້ນຖານການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ຕ້ອງດຳເນີນໄປຕາມຫຼັກການ ຄຸ້ມຄອງແບບລວມສູນ, ຄົບຊຸດ, ຄົບວົງຈອນ ຕາມແຜນການຈັດສັນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ຂອງກົດຫມາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 7. ພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ດຳເນີນໄປ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນນັ້ນ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງມີພັນທະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ II ການສຳຫລວດ, ການຂຶ້ນປັນຊີ ແລະ ການກຳນົດປະເພດແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າ

ມາດຕາ 8. ການສຳຫລວດ ແລະ ການຂຶ້ນປັນຊີ

ກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງວຽກງານການສຳຫລວດຂຶ້ນປັນຊີແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍສົມທົບ ກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 9. ການກຳນົດປະເພດແຫຼ່ງນ້ຳ

ເພື່ອຮັບໃຊ້ແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ, ໃຫ້ຈັດແຫຼ່ງນ້ຳເປັນປະເພດຕາມຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

1. ແຫຼ່ງນ້ຳດື່ມ ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳໃຊ້ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ການບໍລິໂພກ ແລະ ອຸບປະໂພກ ຂອງປະຊາຊົນ;
2. ແຫຼ່ງນ້ຳສະຫງວນ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາສັດ, ພືດ, ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ, ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ ແລະ ອື່ນໆ ລວມທັງສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ, ສິ່ງທີ່ມີຄວາມຫມາຍສຳຄັນ ແລະ ມີຄຸນຄ່າພິເສດ;
3. ແຫຼ່ງນ້ຳເພື່ອການຂົນລະປະທານ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳ ຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອຕອບສະໜອງ ໃຫ້ແກ່ການຜະ ລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະ ການລ້ຽງສັດ;
4. ແຫຼ່ງນ້ຳເພື່ອການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ;
5. ແຫຼ່ງນ້ຳອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ;
6. ແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອການຂົນສົ່ງທາງນ້ຳ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳ ຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອການເດີນເຮືອ ແລະ ການຂົນສົ່ງທາງນ້ຳ;
7. ແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳ ຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການທ່ອງທ່ຽວ;
8. ແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອຮັກສາສຸຂະພາບອະນາໄມ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອຮັບໃຊ້ສຸຂະພາບ ແລະ ການ ປິ່ນປົວ.

ມາດຕາ 10. ປະເພດອ່າງຮັບນ້ຳ

ອ່າງຮັບນ້ຳ ມີສາມປະເພດ ຄື: ອ່າງຮັບນ້ຳແມ່, ອ່າງຮັບນ້ຳສາຂາ ແລະ ອ່າງຮັບນ້ຳກິ່ງ-ງ່າ.

1. ອ່າງຮັບນ້ຳແມ່ ແມ່ນອ່າງຮັບນ້ຳແມ່ນ້ຳຂອງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນດິນແດນສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.
2. ອ່າງຮັບນ້ຳສາຂາ ແມ່ນອ່າງແຫຼ່ງນ້ຳ ຊຶ່ງຢູ່ໃນດິນແດນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ທີ່ເປັນສາຂາແມ່ນ້ຳຂອງ ຫຼືສາຂາແມ່ນ້ຳອື່ນໆ.
3. ອ່າງຮັບນ້ຳກິ່ງ-ງ່າ ແມ່ນອ່າງ ແຫຼ່ງນ້ຳ ທີ່ຕົກໃສ່ສາຂາແມ່ນ້ຳຂອງ ຫຼືສາຂາແມ່ນ້ຳອື່ນໆ ຊຶ່ງຢູ່ໃນດິນແດນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ອົງການຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບນ້ຳເປັນຜູ້ຈັດປະເພດ ແລະ ກຳນົດຂອບເຂດຂອງອ່າງຮັບນ້ຳຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດຫມາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 11. ການຈັດສັນແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ອ່າງຮັບນ້ຳ

ໃນການຈັດສັນແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ອ່າງຮັບນ້ຳ ໃຫ້ອີງຕາມການສຳຫລວດ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຕ່າງໆ ເພື່ອກຳນົດການແບ່ງປັນ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ໃຫ້ຖືກຕາມເປົ້າຫມາຍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 12. ການກຳນົດການແບ່ງປັນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ທີ່ມີຢູ່ໃນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຖືກຊົມໃຊ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ລັດຖະບານຈະເປັນຜູ້ກຳນົດ ການແບ່ງປັນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ.

ໝວດທີ III ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ

ມາດຕາ 13. ເປົ້າໝາຍຂອງການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ

ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການບໍລິໂພກ ແລະ ອຸບປະໂພກ ໃນຄອບຄົວ, ການຊົນລະປະທານ, ການຫາປາ, ລ້ຽງປາ ແລະ ສັດນ້ຳອື່ນໆ, ການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ການລ້ຽງສັດ, ການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ, ການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ, ການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ, ການກິລາ, ການພັກຜ່ອນ, ການແພດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ອື່ນໆ.

ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ການຊົນລະປະທານນັ້ນ ຈະມີຂໍ້ກຳນົດສະເພາະ.

ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳໃດໜຶ່ງ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ໃດໜຶ່ງ ຫລື ຫລາຍເປົ້າໝາຍກໍໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມ. ສຳລັບແຫຼ່ງນ້ຳໃຕ້ດິນ ຕ້ອງສະຫງວນໄວ້ ເປັນແຫຼ່ງນ້ຳດື່ມ ແລະ ນ້ຳໃຊ້ເປັນຕົ້ນຕໍ, ສ່ວນການນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນເຂົ້າໃນກິດຈະການຂະຫນາດກາງ ແລະ ຂະຫນາດໃຫຍ່ນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 14. ສິດໃນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງມີສິດນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳເຂົ້າໃນການໃຊ້ສອຍໃນຄອບຄົວ ຫລື ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ.

ສິດໃນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳມີສາມລະດັບດັ່ງນີ້: ຂະຫນາດນ້ອຍ, ຂະຫນາດກາງ ແລະ ຂະຫນາດໃຫຍ່.

ສິດໃນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບແຜນການຈັດສັນແຫຼ່ງນ້ຳ.

ມາດຕາ 15. ການນຳໃຊ້ຂະຫນາດນ້ອຍ

ການນຳໃຊ້ຂະຫນາດນ້ອຍ ແມ່ນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນລັກສະນະທຸລະກິດ ເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

1. ໃຊ້ສອຍໃນຄອບຄົວ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນລວມຂອງບ້ານ ຫລື ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ກິລາ;
2. ຫາປາ, ລ້ຽງປາ ຫລື ສັດນ້ຳອື່ນໆ;
3. ຊຸດຄົ້ນເອົາດິນ, ຫີນ, ຫີນແຮ່, ຊາຍ, ຕົມ ແລະ ພືດອື່ນໆທີ່ມີຢູ່ໃນ ຫລື ຢູ່ອ້ອມແຫຼ່ງນ້ຳ;

4. ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະ ລ້ຽງສັດຂັ້ນພື້ນຖານຂອງຄອບຄົວ.
ການນຳໃຊ້ຂະໜາດນ້ອຍນັ້ນຈະປະຕິບັດໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກບໍ່ມີການເກືອດຫ້າມຈາກກະ
ຊວງ ຫລື ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 16. ການນຳໃຊ້ຂະໜາດກາງ

ການນຳໃຊ້ຂະໜາດກາງ ແມ່ນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອຈຸດປະສົງ
ດັ່ງນີ້:

1. ກໍ່ສ້າງຝາຍ ຫລື ເຂື່ອນຂະໜາດນ້ອຍ, ສ້າງສິ່ງກົດກັນເພື່ອຢຸດ ຫລື ປ່ຽນທາງໄຫຼຂອງນ້ຳ
ຫລື ສ້າງຝາຍ, ຄັນຄູຕັດຜ່ານສາຍນ້ຳ ເພື່ອໃຊ້ເປັນທາງທຽວ ຫລື ສ້າງເປັນອ່າງເກັບນ້ຳ ຂະໜາດ
ນ້ອຍ ສຳລັບໃຊ້ຜະລິດ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ຫລື ຊົນລະປະທານ, ລ້ຽງສັດ, ຫາປາ ແລະ ອື່ນໆ;
2. ຊຸດຄົ້ນເອົາຫີນ, ຫີນແຮ່, ຊາຍ, ດິນ, ຕົມ, ແຮ່ທາດ, ຕົ້ນໄມ້ ຫລື ອື່ນໆ ທີ່ຢູ່ໃນ ຫລື ຢູ່
ອ້ອມແຫຼ່ງນ້ຳ ຊຶ່ງມີຜົນກະທົບເບົາບາງຕໍ່ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຈັກດູດນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ ເພື່ອດຳເນີນການຜະລິດ ຫລື ການບໍລິການທີ່ບໍ່
ແມ່ນ ການໃຊ້ສອຍໃນຄອບຄົວ;
4. ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວ, ທຸລະກິດກິລາ ແລະ ທຸລະກິດວັດທະນະທຳ.

ມາດຕາ 17. ການນຳໃຊ້ຂະໜາດໃຫຍ່

ການນຳໃຊ້ຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອຈຸດປະ
ສົງດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງອ່າງເກັບນ້ຳຂະໜາດກາງ ແລະ ໃຫຍ່ ເພື່ອຈຸດປະສົງ ການຊົນລະປະທານ, ບໍລິ
ໂພກ, ອຸປະໂພກ, ຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ;
2. ກໍ່ສ້າງອາຄານ ຫລື ການຕິດຕັ້ງໂຮງຈັກ, ໂຮງງານ, ອຸປະກອນ, ກົນຈັກຂະໜາດໃຫຍ່ ຢູ່
ໃນເຂດແຫຼ່ງນ້ຳ, ຢູ່ໃກ້ຄຽງ ຫລື ຢູ່ອ້ອມແຫຼ່ງນ້ຳ;
3. ນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ໃນປະລິມານທີ່ສູງ ເຂົ້າໃນຂະບວນການຜະ
ລິດຂອງໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ.

ມາດຕາ 18. ການນຳໃຊ້ແຕ່ລະປະເພດ

ການນຳໃຊ້ຂະໜາດນ້ອຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ. ສຳລັບການນຳໃຊ້ຂະໜາດກາງ
ແລະ ການນຳໃຊ້ຂະໜາດໃຫຍ່ນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດ, ຂຶ້ນທະບຽນ ຫລື ເຮັດສັນຍາ. ນອກຈາກນີ້
ສຳລັບການນຳໃຊ້ຂະໜາດໃຫຍ່ນັ້ນ ຕ້ອງມີບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ບົດວິພາກຜົນກະທົບຕໍ່
ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ການແກ້ໄຂຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວຢ່າງຄັກແນ່.

ມາດຕາ 19. ການຄຸ້ມຄອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ການຄຸ້ມຄອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການຄຸ້ມຄອງແບບລວມສູນ ແລະ ແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ຕາມແຕ່ລະຂະໜາດ ແລະ ສິດໃນການນໍາໃຊ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການນໍາໃຊ້ຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ອະນຸມັດ.

ການນໍາໃຊ້ຂະໜາດກາງ ແມ່ນອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດ, ແຕ່ສໍາລັບການນໍາໃຊ້ຂະໜາດກາງ ທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ.

ສ່ວນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການນໍາໃຊ້ນັ້ນ ມອບໃຫ້ຂະແໜງການ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ປະຕິບັດ.

ໝວດທີ IV ການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ

ມາດຕາ 20. ກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ

ກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ ແມ່ນກິດຈະການກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ, ຊຸດ, ເຈາະ, ຕິດຕັ້ງ, ປັບປຸງ, ເສີມຂະຫຍາຍ ແລະ ສ້ອມແປງອ່າງນໍ້າ ຫລືອ່າງເກັບນໍ້າ, ສະ, ນໍ້າສ້າງ, ນໍ້າບາດານ, ຮ່ອງ, ຄູ ຫລື ທໍ່ລະບາຍນໍ້າ ເພື່ອຊຸດຄືນ, ລວບລວມ, ທິດຫລືເກັບນໍ້າຈາກ ແຫຼ່ງນໍ້າຫນ້າດິນ, ແຫຼ່ງນໍ້າໃຕ້ດິນ ຫລື ແຫຼ່ງນໍ້າໃນອາກາດ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍໃດຫນຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລວມທັງກິດຈະການກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນຜົນຮ້າຍ ຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ໄພເຊາະເຈື່ອນ.

ມາດຕາ 21. ການດຳເນີນກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງ ຈະດຳເນີນກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າໃດຫນຶ່ງໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອ ຫາກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການທີ່ມີສິດຫນ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເທົ່ານັ້ນ ຍົກເວັ້ນແຕ່ກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເປົ້າໝາຍເກືອດຫ້າມ.

ມາດຕາ 22. ຫລັກການຄຸ້ມຄອງກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ

ກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫລັກການດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງດຳເນີນໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນແມ່ບົດ, ແຜນພັດທະນາ ແຕ່ລະໄລຍະຂອງ ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ແຜນກໍ່ສ້າງຂອງແຕ່ລະໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ;
2. ຕ້ອງຮັບປະກັນ ການອະນຸລັກນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມສວຍງາມ ຂອງທິວທັດທຳມະຊາດ;
3. ຕ້ອງປ້ອງກັນຜົນຮ້າຍຕ່າງໆຈາກນໍ້າ;

4. ຕ້ອງດຳເນີນພາຍໃຕ້ການກວດກາ ຂອງອົງການຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ.

ມາດຕາ 23. ການຄຸ້ມຄອງກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳ

ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ມີໜ້າທີ່ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳ ມີໜ້າທີ່ປົວລະບັດ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງກໍ່ສ້າງຂອງຕົນ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຊົມໃຊ້ ຫລື ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳ ມີໜ້າທີ່ປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນການໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ປົວລະບັດ, ປົກປັກຮັກສາກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳນັ້ນ.

ມາດຕາ 24. ທິນປະກອບສ່ວນ ໃນການປົກປັກຮັກສາ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ

ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ຕ້ອງມີທິນປະກອບສ່ວນ ໃນການປົກປັກຮັກສາຕົ້ນກຳເນີດຂອງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ.

ມາດຕາ 25. ການສົ່ງເສີມການປົກປັກຮັກສາ ການພັດທະນາຕົ້ນກຳເນີດຂອງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ພະລັງງານໄຟຟ້າ

ລັດຖະບານສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ເຂົ້າໃສ່ການຜະລິດ ພະລັງງານໄຟຟ້າຂະໜາດໃຫຍ່, ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດນ້ອຍ ຢູ່ແຫຼ່ງນ້ຳບ່ອນທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ສ້າງພະລັງງານໄຟຟ້າ. ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງທ່າແຮງ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງມັນ, ບ່ອນທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ຄວນສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ຫລາຍແຫ່ງ ຫລື ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດຫລາຍດ້ານ ແບບມີແຜນການໃນລຳນ້ຳດຽວກັນ.

ໃນການສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງການປົກປັກຮັກສາຕົ້ນກຳເນີດຂອງນ້ຳ, ປ່າໄມ້, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປ້ອງກັນໄພນ້ຳຖ້ວມ, ການສະໜອງນ້ຳ, ການຊົນລະປະທານ, ການຄົມມະນາຄົມທາງນ້ຳ, ການຫາປາ, ລ້ຽງປາ, ສັດນ້ຳ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 26. ການສົ່ງເສີມໃຫ້ປະຊາຊົນສ້າງອ່າງເກັບນ້ຳ

ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ປະຊາຊົນສ້າງອ່າງເກັບນ້ຳ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະ ລ້ຽງສັດ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີໜ້າທີ່ປຸກລະດົມ ແລະ ມີວິທີການຊຸກຍູ້ຢ່າງເໝາະສົມ ເຊັ່ນ: ມີນະໂຍບາຍໃຫ້ສິນເຊື່ອ, ຍົກເວັ້ນ ຫລື ລຸດຜ່ອນພາສີອາກອນເປັນຕົ້ນ .

ມາດຕາ 27. ການອວ່າຍ,ແຍກຫລືປ່ຽນທາງໄຫຼຂອງນ້ຳ

ໃນກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳນັ້ນ ສຳຫລັບຂະໜາດນ້ອຍ ການອວ່າຍ, ແຍກ ຫລື ປ່ຽນທາງໄຫຼຂອງນ້ຳ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຫລືກຳແພງນະຄອນ; ຂະໜາດກາງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ; ຂະໜາດໃຫຍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 28. ການໂຍກຍ້າຍປະຊາຊົນ

ໃນເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໂຍກຍ້າຍປະຊາຊົນ ອອກຈາກສະຖານທີ່ ແລະ ບໍລິເວນໂຄງການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳນັ້ນ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນການຊອກບ່ອນຢູ່ອາໄສ ແລະ ທີ່ທຳມາຫາກິນ ອັນເໝາະສົມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ທຶນທີ່ຈະນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການໂຍກຍ້າຍ, ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຫລື ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍແກ່ປະຊາຊົນນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ຄິດໄລ່ເຂົ້າ ໃນມູນຄ່າການລົງທຶນຂອງໂຄງການ.

ໝວດທີ V ການປົກປັກຮັກສານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ

ມາດຕາ 29. ການປົກປັກຮັກສານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະປົກປັກຮັກສານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ, ບໍ່ເຮັດໃຫ້ນ້ຳຕົ້ນເຂັ້ມ, ປົກແຫ້ງ, ເປີະເປື້ອນ ຫລື ເນົ່າເຫມັນ ແລະບໍ່ໃຫ້ກໍ່ຜົນເສຍຫາຍແກ່ນ້ຳ, ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນ້ຳ, ຊັບສົມບັດສາທາລະນະ ແລະຊັບສົມບັດຂອງບຸກຄົນອື່ນ. ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳຕ້ອງມີການປະຢັດ ແລະ ໃຫ້ມີມາດຕະການຫລຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມສວຍງາມຂອງທຳມະຊາດ. ນອກຈາກນີ້ຍັງມີພັນທະປົກປັກຮັກສາ, ພື້ນຟູ ແລະບູລະນະຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ດິນ ໃນເຂດອ່າງຮັບນ້ຳໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມແຜນຈັດສັນແຫຼ່ງນ້ຳ, ປ່າໄມ້, ທີ່ດິນ ແລະ ລະດູການຢ່າງເຂັ້ມງວດ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດບໍລິເວນຕົ້ນກຳເນີດຂອງນ້ຳ ຫລື ຢູ່ອ້ອມແຫຼ່ງນ້ຳ.

ລັດຖະບານຈະເປັນຜູ້ກຳນົດເຂດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເຂດສະຫງວນ ເພື່ອອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ.

ມາດຕາ 30. ເຂດປ້ອງກັນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດເຂດປ້ອງກັນນ້ຳ ແລະຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນ້ຳ ເພື່ອແນໃສ່ຕອບສະຫນອງປະລິມານ ແລະຄຸນນະພາບຂອງນ້ຳ ໃຫ້ປະຊາຊົນໃນຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ. ບໍລິເວນເຂດປ້ອງກັນດັ່ງກ່າວ ອາດຈະຫມາຍເຂດແດນ ຫລືລ້ອມຮົ່ວໄວ້. ໃນບໍລິເວນເຂດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງປຸກສ້າງ, ທຳການຜະລິດກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ, ລ້ຽງສັດ, ຊຸດຄົ້ນຫຼິ້ນ, ແຮ່ທາດ, ດິນ, ຊາຍ, ຖອກຂີ້ເຫຍື້ອ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ນ້ຳເປື້ອນ, ຂອງເປື້ອນ, ວັດຖຸເຄມີ, ຖິ້ມລະເບີດ,ຝັງຊາກສົບ ຫລື ຊາກສັດ ແລະອື່ນໆທີ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມເສຍຫາຍ ຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງນໍ້າ ຫລື ມີການສ່ຽງຕໍ່ການແຜ່ຂະຫຍາຍເຊື້ອພະຍາດຕ່າງໆນັ້ນ ລັດຖະບານຈະກຳນົດເຂດ ຫລື ເນື້ອທີ່ ປ້ອງກັນເພີ່ມເຕີມ ຫລື ນຳໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນອື່ນໆອີກ.

ມາດຕາ 31. ການເກືອດຫ້າມ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ມີປະສິດທິຜົນ ຫ້າມເດັດ ຂາດບໍ່ໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງ :

1. ດຳເນີນການນຳໃຊ້, ຊຸດຄົ້ນ ຫລື ທຳລາຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດ ສະຫງວນ;
2. ຕັດຕົ້ນໄມ້ທີ່ຢູ່ໃນເຂດປ້ອງກັນຕົ້ນກຳເນີດຂອງນໍ້າ ຫລື ຢູ່ອ້ອມແຫຼ່ງນໍ້າ;
3. ຊຸດ, ເຈາະ, ກິ່ນ ຫລື ປັບແປງຫນ້າດິນ ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດມີການເຊາະເຈື່ອນ ໃນເຂດອ່າງຮັບ ນໍ້າ, ຖິ້ມ ຫລື ຖອກເຫວັດຖຸສິ່ງຂອງ ລົງໃນແຫຼ່ງນໍ້າ ຊຶ່ງຈະພາໃຫ້ແຫຼ່ງນໍ້າຕົ້ນເຂັ້ມ ບົກແຫ້ງ ຫລື ເນົ່າ ເຫມັນເປັນພິດ.

ຫ້າມການກະທຳດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ:

1. ກໍ່ສ້າງ ຫລື ປຸກສ້າງຢູ່ແຄມນໍ້າ, ຮົ່ມນໍ້າ ແລະ ໃນນໍ້າ;
2. ຊຸດຄົ້ນ, ດູດ ຫລື ຈົກເອົາຊາຍ, ຫີນແຮ່, ແຮ່ທາດ, ດິນ ຫລື ຕົມ ອອກຈາກພື້ນທີ່ແຄມຝັ່ງ ຫລື ເຂດອ້ອມແຫຼ່ງນໍ້າ;
3. ຊຸດຄອງລະບາຍນໍ້າ, ຖິ້ມ, ດັດແປງ ຫລື ປ່ຽນເນື້ອທີ່ແມ່ນໍ້າ, ຫນອງ, ບິງ, ຫາມທີ່ເປັນຂອງ ສາທາລະນະລວມທັງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ຈະກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງສາ ທາລະນະ ແລະ ຜູ້ອື່ນ;
4. ກໍ່ສ້າງສິ່ງກົດຂວາງທາງໄຫຼຂອງນໍ້າ ຫລື ກົດຂວາງທາງຄົມມະນາຄົມທາງນໍ້າ;
5. ດັດແປງທາງໄຫຼຂອງນໍ້າ ຫລື ສ້າງປະຕູປິດ-ເປີດນໍ້າ, ຊຸດ ຫລື ຈົກ ຮ່ອງລະບາຍນໍ້າ ຂະ ຫນາດກາງ ຫລື ຂະຫນາດໃຫຍ່.

ຄຽງຄູ່ກັບການເກືອດຫ້າມເທິງນີ້ ລັດຖະບານຍັງສົ່ງເສີມການປູກຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພື້ນພູປ່າໄມ້ ຢູ່ ໃນເຂດປ້ອງກັນແຫຼ່ງນໍ້າອີກດ້ວຍ.

ມາດຕາ 32. ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນໍ້າ

ອົງການຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບນໍ້າ ເປັນຜູ້ກຳນົດມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນໍ້າດີ້ມ ແລະ ນໍ້າ ທີ່ ໃຊ້ແລ້ວ ຊຶ່ງລະບາຍລົງສູ່ແຫຼ່ງນໍ້າ ຫລື ແຫ່ງອື່ນໆ.

ຫມວດທີ VI ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ

ມາດຕາ 33. ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ

ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ ແມ່ນສະພາບຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງໃຫ້ເປັນໄປຕາມ ທຳມະຊາດ ຫລື ຕາມກົດຫມາຍກຳນົດ.

ມາດຕາ 34. ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບຕາມທຳມະຊາດ

ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນຕອນເທິງ ບໍ່ມີສິດກົດກັ້ນການໄຫລອັນປົກກະຕິຂອງນ້ຳ ຊຶ່ງຈະສ້າງຄວາມເສຍ ຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ນ້ຳຢູ່ໃນທີ່ດິນຕອນລຸ່ມ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການກົດກັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ນ້ຳຢູ່ທີ່ດິນຕອນລຸ່ມນັ້ນ ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນຕອນເທິງຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນຕອນລຸ່ມຈຳຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ນ້ຳທີ່ໄຫລໂດຍທຳມະຊາດຈາກທີ່ດິນຕອນເທິງລົງສູ່ຫລືຜ່ານທີ່ດິນຂອງຕົນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນຕອນລຸ່ມຫາກໄດ້ກັກຕ້ນນ້ຳ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນຕອນເທິງ ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນຕອນລຸ່ມດັ່ງກ່າວນັ້ນກໍຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ.

ມາດຕາ 35. ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບຕາມກົດໝາຍ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ປຸກສ້າງ ຫລື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ມີສິດໄດ້ຮັບທາງຜ່ານຂອງນ້ຳທຸກປະເພດລວມທັງນ້ຳເປື້ອນ, ນ້ຳເສຍຄຸນ ຫລືນ້ຳເປັນພິດ ໂດຍໃຊ້ທໍ່ ຫລືຊຸດຮ່ອງຜ່ານທີ່ດິນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງ ແຕ່ຕ້ອງມີມາດຕະການຢ່າງເໝາະສົມ ແລະບໍ່ໃຫ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນຕອນທີ່ນ້ຳໄຫລຜ່ານນັ້ນ .

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດ ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບຕາມກົດໝາຍ ອັນໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງແລ້ວ ຜູ້ລະເມີດ ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ຖ້າວ່າຜູ້ຍອມຮັບຕາມກົດໝາຍ ຫາກຖືກເສຍຫາຍ ແຕ່ກໍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດນຳແລ້ວກໍຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕາມຄວາມເໝາະສົມເຊັ່ນກັນ.

ມາດຕາ 36. ສິດຂອງຜູ້ຄອບຄອງ ຫລື ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງທີ່ດິນ ທີ່ເປັນທາງຜ່ານຂອງນ້ຳ

ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນທີ່ເປັນທາງຜ່ານ ຫລື ທີ່ດິນໃກ້ຄຽງ ມີສິດໃຊ້ກິດຈະການທີ່ກຳນົດ ໄວ້ໃນມາດຕາ 35 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແຕ່ຕ້ອງປະກອບສ່ວນໃນການໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຄ່າກໍ່ສ້າງ, ຄ່ານຳໃຊ້ ແລະ ຄ່າບົວລະບັດ ຮັກສາຕາມສ່ວນທີ່ດິນນຳໃຊ້ກິດຈະການເຫລົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 37. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫລ່ງນ້ຳ

ອົງການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນ້ຳມີສິດຕິດຕັ້ງ, ປຸກສ້າງສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃສ່ທີ່ດິນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອແຈກຢາຍ, ກວດການນ້ຳ ຫລື ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງນ້ຳ ລວມທັງສິດເນັ່ງສາຍໄຟຟ້າ, ທໍ່ນ້ຳຜ່ານທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 38. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເນື່ອງມາຈາກ ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ ແມ່ນອຳນາດການປົກຄອງ ເປັນຜູ້ແກ້ໄຂດ້ວຍການໄກ່ເກ່ຍ. ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ແມ່ນສານຈະເປັນຜູ້ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ.

ຫມວດທີ VII ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ການຕ້ານຜົນຮ້າຍຈາກນໍ້າ

ມາດຕາ 39. ຜົນເສຍຫາຍຈາກນໍ້າ

ຜົນເສຍຫາຍຈາກນໍ້າ ແມ່ນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເນື່ອງມາຈາກນໍ້າ ຍ້ອນໄພທຳມະຊາດ ຫລື ຍ້ອນການກະທຳຂອງຄົນເຊັ່ນ: ນໍ້າຖ້ວມ, ນໍ້າມາກ, ນໍ້າຍິ່ງ, ການເກີດນໍ້າເຄັມ, ນໍ້າເປື້ອນ, ນໍ້າເສຍຄຸນ, ນໍ້າຊຸ່ນ, ນໍ້າຕົ້ນເຂີນ, ການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 40. ການຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ

ອຳນາດການປົກຄອງທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການນຳພາ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ປະຕິບັດຕາມແຜນການລວມ ແລະ ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການ ກັນ ແລະ ຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີໄພນໍ້າຖ້ວມເກີດຂຶ້ນກະທັນຫັນ ອຳນາດການປົກຄອງໃນບ່ອນນັ້ນ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການແກ້ໄຂ.

ເພື່ອກັນ ແລະ ຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ ອຳນາດການປົກຄອງແຕ່ລະຂັ້ນ ມີສິດລະດົມວັດຖຸອຸປະກອນ, ແຮງງານ ແລະ ນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ, ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງເຂົ້າໃນການກັນ ແລະ ຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ. ເມື່ອວຽກງານສິ້ນສຸດແລ້ວ ຕ້ອງສົ່ງວັດຖຸອຸປະກອນນັ້ນຄືນໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຂອງວັດຖຸອຸປະກອນດັ່ງກ່າວ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງມີພັນທະໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ອຳນາດການປົກຄອງໃນການກັນ ແລະ ຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ.

ມາດຕາ 41. ການກັນ ແລະ ຕ້ານໄພເຊາະເຈື່ອນ

ອົງການຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທຸກຂັ້ນຕ້ອງເພີ່ມທະວີການນຳພາໃນການກັນ ແລະ ຕ້ານໄພເຊາະເຈື່ອນ. ຫ້າມດຳເນີນກິດຈະການທີ່ຈະພາໃຫ້ເກີດການເຊາະເຈື່ອນເຊັ່ນ: ການກໍ່ສ້າງ, ການຕັດຕົ້ນໄມ້, ການຂຸດຄົ້ນເອົາຫີນ, ຫີນແຮ່, ດິນ, ຊາຍ, ແຮ່ທາດ ແລະ ອື່ນໆ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການສະກັດກັ້ນໄພຈາກການເຊາະເຈື່ອນມີປະສິດທິຜົນ ອົງການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງມີແຜນການ ເພື່ອກັນໄພເຊາະເຈື່ອນ ຢູ່ບ່ອນທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນເຊັ່ນ: ການປູກຕົ້ນໄມ້ຕາມຕາຝັ່ງ ແລະ ດຳເນີນມາດຕະການອື່ນໆ.

ມາດຕາ 42. ການປ້ອງກັນນໍ້າເປື້ອນ ແລະ ນໍ້າເສຍຄຸນ

ນໍ້າເປື້ອນແມ່ນນໍ້າທີ່ບໍ່ສະອາດ ຫລື ນໍ້າທີ່ໄດ້ຜ່ານການໃຊ້ແລ້ວ ຊຶ່ງສາມາດນໍາມາໃຊ້ໄດ້ອີກ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຜ່ານການບໍາບັດແລ້ວ.

ນໍ້າເສຍຄຸນ ແມ່ນນໍ້າທີ່ຜ່ານການໃຊ້ແລ້ວ ທີ່ມີສິ່ງສົກກະປົກ, ສານເຄມີເຈືອປົນຢູ່ ຊຶ່ງພາໃຫ້ ເສຍຄຸນລັກສະນະຂອງນໍ້າ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງເຄົາລົບລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນນໍ້າເສຍຄຸນ.

ຫ້າມທຸກການກະທຳ ທີ່ຈະກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ນໍ້າ ຫລື ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ, ສິ່ງ ແວດລ້ອມ, ສັດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ຫ້າມຖິ້ມ ຫລື ປ່ອຍສິ່ງເສດເຫຼືອ ທຸກປະ ເພດລົງໃນແຫຼ່ງນໍ້າ ຊຶ່ງຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດນໍ້າເປື້ອນ ຫລື ນໍ້າເສຍຄຸນເກີນລະດັບມາດຕະຖານຄວາມເປົ້າ ເປື້ອນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າ ທີ່ໄດ້ອະນຸມັດ.

ກ່ອນຈະຖິ້ມ, ປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ, ນໍ້າເສຍຄຸນ ຫລື ສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ເກີນລະດັບມາດຕະຖານລົງ ສູ່ແຫຼ່ງນໍ້າ ຕ້ອງໄດ້ມີການບໍາບັດເສຍກ່ອນເຊັ່ນ: ນໍ້າຈາກໂຮງຈັກ, ໂຮງງານ, ໂຮງຂ້າສັດ, ໂຮງພະຍາ ບານ ແລະ ອື່ນໆ.

ຖ້າບຸກຄົນໃດຫາກພົບເຫັນການກະທຳທີ່ກ່າວເທິງນີ້ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງ ບ້ານ ຫລື ອົງການທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ເພື່ອມີວິທີການແກ້ໄຂຢ່າງທັນການ.

ມາດຕາ 43. ການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ

ອົງການຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ມີໜ້າທີ່ຕິດຕາມ, ກວດກາ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ກ່ຽວກັບການເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການດັ່ງນີ້ :

1. ມາດຕະຖານ, ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າ ຕາມທີ່ລະບຽບກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດ ໄວ້;
2. ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມປະເພດ ແລະ ລະບອບ ການນຳໃຊ້;
3. ການປະຕິບັດໂຄງການກໍ່ສ້າງກ່ຽວກັບການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມແຜນການ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນຈັດສັນແຫຼ່ງນໍ້າ, ແຜນແມ່ບົດ ແລະ ແຜນກໍ່ສ້າງ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ.

ນອກຈາກການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍອື່ນໆ ກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ແລ້ວ ຍັງຕ້ອງໄດ້ຈັດຕັ້ງກອງທຶນ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງ ນໍ້າອີກຕື່ມ.

**ຫມວດທີ VIII ການຮ່ວມມືສາກົນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້,
ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ**

ມາດຕາ 44. ການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ລະຫວ່າງປະເທດ

ການຂຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້, ຄອບຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ລະຫວ່າງປະເທດ, ຕ້ອງດຳເນີນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ລະຫວ່າງຊາດ ແລະ ສົນທິສັນຍາທີ່ໄດ້ ເຊັນນຳກັນເຊັ່ນ: ການນຳໃຊ້, ການອະນຸລັກແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳຮ່ວມລະຫວ່າງ ສາ ທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກັບປະເທດໃກ້ຄຽງ ຕ້ອງດຳເນີນບົນພື້ນຖານຄວາມຍຸຕິ ທຳ, ສົມເຫດສົມຜົນ, ຄວາມສະເໝີພາບ, ການເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ ແລະ ຜົນແຜ່ນດົນ ອັນຄົບຖ້ວນຂອງກັນ ແລະກັນ.

ມາດຕາ 45. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ລະຫວ່າງປະເທດ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກັບປະເທດ ໃກ້ຄຽງ ກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້, ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ການປ້ອງກັນຜົນເສຍຫາຍຈາກນ້ຳ ຕ້ອງແກ້ໄຂໂດຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາ ທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ກັບລັດຖະບານຂອງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບົນພື້ນຖານມິດຕະພາບ, ສະເໝີ ພາບ ໂດຍຜ່ານທາງການທູດ ແລະ ຕາມທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນສັນຍາລະຫວ່າງຊາດ ທີ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະຮັບຮູ້.

ຫມວດທີ IX ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 46. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະ ນາ, ຂຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້, ອະນຸລັກແຫຼ່ງນ້ຳ, ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມຢ່າງມີປະສິດທິ ຜົນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນຈັດສັນແຫຼ່ງນ້ຳ, ແຜນອະນຸ ລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງການສ້າງອ່າງເກັບນ້ຳ ແລະ ການປູກຕົ້ນໄມ້ ຢູ່ໃນ ເຂດປ້ອງກັນແຫຼ່ງນ້ຳ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຊຶ່ງລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 47. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບ ຮົມ, ປັບໃຫມ ຫລື ລົງໂທດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ ລາວ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີໃນສະຖານຫນັກ ຫລືເປົາ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການໃຊ້ແທນທາງແພ່ງ ຫລື ມີການລົງໂທດທາງອາຍາ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຫລື ກິດຈະ ການທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ຈະຖືກຮີ້ຖອນ ຫລື ທຳລາຍຖິ້ມ.

ຫມວດທີ X ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 48. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ມີໜ້າທີ່ອອກຂໍ້ກຳນົດ ລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 49. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ຫລັງຈາກ 90 ວັນ ນັບແຕ່ມີປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ ເປັນຕົ້ນໄປ. ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 / 10 / 1996.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະໝານ ວິຍະເກດ